

Postanowienie z dnia 18 maja 2000 r.

II UKN 345/00

Decyzja ZUS w przedmiocie umorzenia zaległości z funduszu alimentacyjnego miała charakter uznaniowy (art. 17 ustawy z dnia 18 lipca 1974 r. o funduszu alimentacyjnym, jednolity tekst: Dz.U. z 1991 r. Nr 45, poz. 200), stąd też nie służyło od niej odwołanie do sądu (art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 listopada 1986 r. o organizacji i finansowaniu ubezpieczeń społecznych, jednolity tekst: Dz.U. z 1989 r. Nr 25, poz. 137 ze zm.).

Przewodniczący SSN Andrzej Kijowski, Sędziowie SN: Jerzy Kuźniar (sprawozdawca), Teresa Romer.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 18 maja 2000 r. sprawy z wniosku Józefa R. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w N.S. o świadczenia alimentacyjne, na skutek kasacji wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 3 listopada 1999 r. [...]

p o s t a n o w i ł :

o d d a l i ć kasację.

U z a s a d n i e n i e

Postanowieniem z dnia 3 listopada 1999 r. Sąd Apelacyjny w Krakowie oddalił zażalenie wnioskodawcy Józefa R. na postanowienie Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krakowie z dnia 30 sierpnia 1999 r., odrzucające jego odwołanie od decyzji pozwanego organu rentowego (Zakładu Ubezpieczeń Społecznych-Oddziału w N.S.) z dnia 22 czerwca 1999 r., odmawiającej umorzenia zaległości z funduszu alimentacyjnego.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, decyzja w przedmiocie umorzenia zaległości z funduszu alimentacyjnego ma, stosownie do art. 17 ustawy z dnia 18 lipca 1974 r.

(jednolity tekst: Dz.U. z 1991 r. Nr 45, poz. 200), charakter uznaniowy, w takiej zaś sytuacji nie służy od niej odwołanie do sądu.

Powyższe postanowienie zaskarżył kasacją wnioskodawca i zarzucając naruszenie prawa materialnego przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie art. 17 ustawy o funduszu alimentacyjnym oraz art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 listopada 1986r. o organizacji i finansowaniu ubezpieczeń społecznych (jednolity tekst : Dz.U. z 1989 r. Nr 25, poz. 137 ze zm.), wniósł o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania. Według skarżącego, w sprawach takiego rodzaju decyzje organu rentowego winny być sprawdzone w postępowaniu sądowym.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje:

Zgodnie z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o organizacji (...), od decyzji oddziału w sprawach świadczeń z funduszu alimentacyjnego przysługuje odwołanie do właściwego sądu „z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy”, a więc także przepisu ust. 4 wyłączającego odwołanie w sprawach, w których decyzja zależy od swobodnego uznania. Decyzja w przedmiocie umorzenia należności funduszu alimentacyjnego „w szczególnie uzasadnionych wypadkach”, jak stanowi art. 17 ustawy o funduszu alimentacyjnym, ma charakter uznaniowy. Przepis ten bowiem nie określa kryteriów dla podjęcia takiej decyzji, a więc nie służy od niej odwołanie do sądu, co trafnie przyjął Sąd Apelacyjny.

Odmienne stanowisko zajęte w kasacji nie ma uzasadnienia prawnego, stąd też podlega ona oddaleniu na podstawie art. 393¹² KPC.

=====